

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 31.05.2019r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2018 r., poz.1987 z późn. zm.) w zw. z art. 74(1) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 2115 z późn. zm.) odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie ze skargi i przeciwko radcy prawnemu

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uzasadnił w swoim postanowieniu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do prowadzenia postępowania przygotowawczego i postawienia radcy prawnemu vi zarzutu działania sprzecznego z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swoich obowiązków zawodowych, gdyż zarzucane przez skarżącą działania nie zawierały znamion przewinienia dyscyplinarnego. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał ponadto, że samo subiektywne przekonanie skarżącej, nie może uzasadniać przyjęcia, że radca prawny faktycznie dopuścił się nagannego działania w ramach występowania w sprawie jako pełnomocnik wnioskodawcy . Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podkreślił także, że powinnością pełnomocnika jest reprezentowanie interesów mocodawcy, a samo wykonywanie przez niego tego obowiązku, w tym wypadku - zgodne z przepisami prawa oraz etyką zawodową, nie może stanowić podstawy do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

Na powyższe postanowienie skarżąca złożyła w dniu 26.06.2019r. pismo odwoławcze. W swoim piśmie skarżąca poza wyrażeniem niezadowolenia z rozstrzygnięcia dokonanego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, podniosła okoliczność braku oceny przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego faktu samowolnego zajęcia nieruchomości w 70,21% oraz zreferowała niektóre zachowania i oświadczenia radcy prawnego, jakie podejmował on w ramach prowadzonej sprawy sądowej o dział spadku, której uczestnikiem jest również skarżąca.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Istotą postępowania odwoławczego jest dokładne zbadanie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, czy Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podejmując decyzję o odmowie

wszczęcia dochodzenia, czemu dał wyraz w postanowieniu z dnia 31.05.2019r. dokonał w sposób prawidłowy analizy stanu faktycznego sprawy, a następnie dokonanie oceny, czy przy tak ustalonym stanie faktycznym Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podjął właściwą decyzję.

W efekcie tak przeprowadzonego badania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stanął na stanowisku, że w/w zażalenie skarżącej z dnia 26.06.2019r. nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem poza okazaniem swojego niezadowolenia, skarżąca nie przedstawiła żadnych argumentów, z których można by wywieść, że czynności podjęte przez radcę prawnego ..... stanowiły by delikt dyscyplinarny.

Wszystkie podniesione przez skarżącą w odwołaniu okoliczności odnoszą się, tak jak w przypadku skargi wskazał Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego - do subiektywnej oceny skarżącej dotyczącej przebiegu postępowania sądowego. Skarżąca wielokrotnie podkreślała swój wiek, oraz wiek innych uczestników tego postępowania. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego może mieć miejsce sytuacja, w której z uwagi na wskazany właśnie wiek skarżącej pewne czynności, czy zachowania pełnomocnika mogą być subiektywnie postrzegane jako nieprawidłowe. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zwraca uwagę na fakt, że każde postępowanie sądowe rządzi się swoimi prawami i kwestia długiego czasu procedowania w sądzie nie jest w dzisiejszych czasach przypadkiem odosobnionym. Strażnikiem praw każdej ze stron w toczącym się postępowaniu o dział spadku jest sędzia, czy sędziowie rozpoznający sprawę i to do nich, zarówno to na etapie sporu, jak też na etapie wydania wyroku końcowego należy dokonanie oceny formalnej i merytorycznej całego materiału dowodowego zebranego w sprawie, wszelkich zachowań uczestników oraz składanych przez nich oświadczeń i wniosków, w tym także pełnomocników, którzy zastępują określone strony. Okoliczności podniesione przez skarżącą w odwołaniu będą należały właśnie do oceny sądu rozstrzygającego sprawę i jedynie ten sąd lub sąd drugiej instancji w postępowaniu odwoławczym jest władny orzec o stawianych przez skarżącą zarzutów, bowiem w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zarzuty te dotyczą głównie subiektywnej oceny przyjętej przez radcę prawnego strategii procesowej w tym postępowaniu. Czy taka strategia będzie skuteczna i dozwolona orzeknie sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie o dział spadku. Jeżeli określone czynności podejmowane przez radcę prawnego byłyby niedopuszczalne, to sąd rozstrzygający sprawę działu spadku nie dopuściłby do tych czynności lub odmówił im mocy dowodowej. Podobnie w przypadku zachowania radcy prawnego, jeżeli sędzia prowadzący sprawę powziąłby wątpliwości lub oceniłby, że zachowanie radcy nie licuje z powagą sądu lub jest nieetyczne i narusza przyjęte w postępowaniu normy etyczne, zapewne sam z urzędu powiadomiłby tutejsza Okręgową Izbę Radców Prawnych ..... proponując o ukaranie radcy prawnego.

W tym stanie rzeczy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zobligowany był zażalenie skarżącej oddalić i postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w z dnia 31.05.2019r. utrzymać w mocy.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70(6) ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i nie przysługuje od niego odwołanie.